

**ЛЕКСИКА СЕЛА СТРИГАНЦІ ЯК ОБ'ЄКТ
ЛЕКСИКОГРАФІЧНОГО ОПРАЦЮВАННЯ.
3. 7 (ЗАРА – ЗАСУНУТИ)**

Любов Осташ

кандидат філологічних наук, доцент кафедри слов'янської філології

Львівського національного університету імені Івана Франка

(Львів, Україна)

e-mail: ostash.lubov@ukr.net

ORCID: 0000-0001-8785-7442

Роман Осташ

кандидат філологічних наук, старший науковий співробітник відділу української мови

Інституту українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України

(Львів, Україна)

e-mail: ostash.lubov@ukr.net

ORCID: 0000-0001-9291-2653

У статті запропоновано нові підходи до лексикографічного опрацювання лексики сучасного мовлення мешканців одного села. Разом із апелятивною лексикою у словник уведено й оніми (імена, прізвища, вуличні прізвиська, мікротопоніми, топоніми). Окрім фразеологізмів, подано також узвичаєні вислови. У статті вміщено сьому частину лексем, які починаються на літеру **З**. У кожній словниковій статті подано максимальну кількість прикладів-цитат із розмовного діалектного мовлення, особливо при тих значеннях, які можуть відрізнятися від значень певної лексеми в літературній мові.

Ключові слова: діалектологія; лексикографія; фразеологія; діалектне мовлення; говірка; село Стриганці.

Ostash Liubov, Roman Ostash. Lexis of Stryhantsi village as objekt of lexicographical processing. 3/Z. 7 (ЗАРА – ЗАСУНУТИ).

The article suggests new approaches to the lexicographical processing of the modern speech lexis of residents from the particular village. Dialect of the village Stryhantsi of Tysmenytsya district, Ivano Frankivsk region was chosen as an object of the research, it is currently included into the dialect of the South-West Naddnistranshchyna. The village is situated 30 km from the regional center – the city of Ivano-Frankivsk (driving through Roshniv, Klubivtsi, Tysmenytsia). It is supposed that the village was founded in 1624. The village is marked on the map of the French engineer- map-maker Le Vasseur de Beauplan dated 1650. The article contains the seventh part of the lexemes starting from 'З' (Z) letter. Registry words are provided under the capital letters in bold in accordance with the Ukrainian alphabet. Each vocabulary article provides the transcription with the obligatory mark of the stress and other acoustic peculiarities of the lexeme after the registry word in the square brackets. Stress mark in the transcription is put before the stressed syllable. Remarks are provided after the square brackets: for the noun – indication of the ending in the genitive case singular, indication of gender; for the verb – indication of the belonging to the part of the speech and aspect, for the adjective – indication of the belonging to part of the speech. Adjectives are provided in the form of masculine gender, followed by the endings in feminine and neutral genders; for other parts of the speech – indication of the belonging to the part of the speech. The glossary article provides all the meanings of the lexeme known to the author and the

maximum quantity of the examples with the quotes from the colloquial dialect speech, especially with meanings which can differ from the meaning of the same lexeme in the standard language. Endings are separated by the Arabic numerals. Homonyms are provided in the separate articles with the separate quantitative indication of the index to the right. Onyms along with the appellative lexis are introduced into the glossary (first names, surnames, street nicknames, microtoponyms, toponyms). Common phrases are also presented in addition to idioms. Some of the lexemes present a significant interest for the researchers of the historical grammar of Ukrainian language.

Keywords: *dialectology; lexicography; phraseology; dialectal speech; dialect; Stryhantsi village.*

Метою запропонованої статті є лексикографічне опрацювання лексики сучасного мовлення мешканців одного села. Об'єктом дослідження обрано говірку села Струганці Тисменицького (діалектне стриганецьке – *Тисменецького*) району Івано-Франківської області (Україна). Говірка міститься на південному заході наддністрянського діалекту. Село розташоване в 30 км від обласного центру – міста Івано-Франківська (якщо їхати через *Рішинів, Клубівці, Тисменицю*). Вважається, що воно засноване 1624 року. Село значиться на карті французького інженера-картографа Левассера де Боплана з 1650 року. Сусіднє село *Рішинів* – набагато давніше, у писемних пам'ятках згадується з 1387 року. Із Стриганцями сусідять також села *Довге, Поберезжя* (діалектне стриганецьке – *Поберезжі*).

Структура словникової статті. Реєстрові слова подано великими літерами жирним шрифтом за українською абеткою. Після реєстрового слова у квадратних дужках наведено транскрипцію з обов'язковим позначенням наголосу та інших звукових особливостей лексеми. У мовленні стриганчан ненаголошений звук [e] звучить невиразно, часто наближаючись до [и] або [і]. Характерною особливістю говірки є те, що часто один і той же мовець може вживати будь-яку з цих паралельних фонетичних форм. Тобто при вимові лексеми **селó** 'вид населеного пункту' можливі такі фонетичні варіанти: **селó** [се^лло], **силó** [си^лло], **силó** [си^лло]. Із цієї ж причини, указуючи на середній рід у словникових статтях, присвячених прикметникам і дієприкметникам, указуємо (в ненаголошеній позиції) через скісну риску подвійну вимову, наприклад: **КАВÓВІЙ** [ка^вво^вій], **-а, -е/-и, прикм. 1.** Який стосується кави. **2.** Який має колір, аналогічний до кольору кави. Детальніше варіанти **-е/-и** не розшифровуємо, хоча слід мати на увазі, що, окрім указаних, можливі ще проміжні варіанти: звук [e], наближений до [и], та звук [и], наближений до [e]. Знак наголосу у транскрипції ставимо перед наголошеним складом. Після квадратних дужок подано ремарки: для **іменника** – вказівка на закінчення родового відмінка однини, вказівка на рід (*ч., ж., с.,* при іменнику спільного роду – *сп. р.*); для **дієслова** – вказівка на частиномовну належність слова та на вид (*док., недок.*); для **прикметника** – вказівка на частиномовну належність. Прикметники подано у формі чоловічого роду, після того через коми вказано закінчення жіночого та середнього родів; для **інших частин мови** – вказівка на частиномовну належність. Якщо слово багатозначне, викладено всі відомі авторам значення лексеми. Ці значення відокремлено арабськими цифрами. Омоніми подано в окремих статтях із числовим позначенням індексу справа. Якщо реєстровим словом є вуличне прізвище, то у словниковій статті вказуємо основні похідні форми прізвищк членів сім'ї, не розписуючи детально всі можливі варіанти антропонімoформул, у яких можуть уживатися

ці основні форми. Докладніше про функціонування вуличних прізвиськ у Стриганцях див. [1].

Загальні умовні скорочення: **Авт.** – примітка авторів статті; **безос.** – безособове; **вл. н.** – власна назва; **див.** – дивись; **дісприкм.** – діеприкметник; **дієсл.** – дієслово; **док.** – доконаний вид; **згруб.** – згрубіле; **ж.** – жіночий рід; **мн.** – множина; **наз. відм.** – називний відмінок; **недок.** – недоконаний вид; **перен.** – переносне значення; **прикм.** – прикметник; **присл.** – прислівник; **с.** – середній рід; **сп. р.** – спільний рід; **ч.** – чоловічий рід; **♦** – фразеологічні одиниці; **■** – узвичаєні вислови.

З

ЗÁРА [ʒара] *присл.* Те саме, що **ЗÁРАЗ**: – *Принесі мені рискаль! – Зара!*

ЗÁРАЗ [ʒарас^с], **ЗÁРАС** [ʒарас^с] *присл.* **1.** (тепер) зараз; у цей проміжок часу; у ці часи, у цей період: а) *В мене на старі роботі зараз робіт ремонт;* б) *Ту хату купів собі хтось з Франківська [м. Івано-Франківськ. – Авт.] під дачу. Зараз там робіт великий ремонт;* в) *Тут, де зараз наше село, колись була пустині;* г) *Курі сі зараз лініт і тому не несутьсі;* д) *Я зараз як віломлю доброго буба та надаю тобі ніжче спині, то будеш знати, як на чужу грушку лізти;* е) *Зараз такі дощі пішли, шо сапай – не сапай, всьо їдно бурині підуть в ріст;* є) *Зараз прікро жити, люди ратуютьсі, як можуть;* ж) *Зараз на базарі добре платітьсі морква, буряк.* **2.** (в цю хвилину) зараз: *Він зараз напуває худобу.* **3.** Зразу ж, швидко: а) (бабуся до внучки, яка грається біля дорослих з дитячою лійкою) *Під ноги не лий, бо зараз обталіпаємсі;* б) *Парасолю чо не береш на голову? Зараз промокнеш чисто.* **4.** Через невеликий (невизначений) проміжок часу, невдовзі; через хвилину: *Почекай, зараз я вернусі, лиші піду по хліб.* **5.** у ролі виг. Лексема перебуває на межі між прислівником і вигуком, бо в різних ситуаціях може переважати той чи інший акцент. Уживається як вигук зі значенням ‘почекай трохи’ або ж при дієслові **чекай (почекай)**. Цим співрозмовникові дається сигнал, що те, що він просить, не може бути виконане негайно, а невдовзі – через короткий час (хвилину, кілька секунд): (жінки, сідаючи в рейсовий автобус, подають одна одній сумки з покупками. Одна з них не встигає, їй треба чергову сумку покласти на місце, тому вона говорить до жінки, яка їй подає наступну сумку, щоб та зупинилася з подаванням) *Чекай! Зараз!* Разом із тим у діалозі: – *Подай мені ринку!* – *Зараз!* – відповідь співрозмовника залежно від ситуації можна трактувати просто як згоду: ‘Уже іду, невдовзі подам’ (**зараз** тут лише окреслює час, необхідний для одержання результату). Див. *ще ЗÁРА.*

ЗÁРАНО [за'рано] *присл.* Надто рано: *То ще зарано садити мандибурку.*

ЗÁРАС див. **ЗÁРАЗ.**

ЗАРАХÓВУВАТИСІ [зара'ховуватис'і] *дієсл., недок., ЗАРАХУВА́ТИСІ* [зараху'ватис'і] *док.* Помилятися в підрахунках чого-небудь, по кілька разів перераховуючи.

ЗАРАХУВА́ТИСІ див. **ЗАРАХÓВУВАТИСІ.**

ЗÁРВА [зарва], **-и, ж., перен.** Велика ненависть, неприязнь, ворожнеча: *Та вони між собов спочітку дуже добре жили, а потому шось між ними зайшло (чи посварілисі, чи шо?), і тепер між ними зарва.* **■** *зайшла зарва* (між ким) – почалася ворожнеча.

ЗÁРВАТИ [зарвати] *дієсл., док.* **1.** Роздобути собі щось; здобути; захопити. **2.** Вхопити і втекти: *Курка хотіла би в кухні щось зарвати.*

ЗАРВА́ТИ [зар'вати] дієсл., док. (від кого) одержати прочухана: (бабуся, звертаючись до маленької, неслухняної онуки) *Не роби́ так, бо з́араз зарве́ш від мене.*

ЗАРВА́ТИСИ [зар'ватис'і] дієсл., док. (про ґрунт, землю, особливо на схилах) відірватися від основної частини, провалитися вниз, утворивши яму, провалля і т. ін.

ЗАРЕ́ВАТИ [зар'евати] дієсл., док. Почати ревіти, почати ревити. *Див. ще ПОРЕ́ВАТИ, РЕ́ВАТИ.*

ЗА́РЕВО [zare'vo], -а, с. Заграва.

ЗАРЕКТИ́СИ див. **ЗАРІКА́ТИСИ**.

ЗАРІ́БОК [зар'ібок], **зарі́бку**, ч. Те, що вдалося заробити.

ЗАРІ́ЗАТИ [зар'ізати] дієсл., док. Зарізати: *Свиня́ту зарі́зали під двіста кіля, два ро́ки ма́ла.* Див. ще **РІ́ЗАТИ**, **ДОРІ́ЗАТИ**, **ПОРІ́ЗАТИ**, **РОЗРІ́ЗУВАТИ**.

ЗАРІКА́¹ [zar'ika], -у́, ж. Територія за рікою.

ЗАРІКА́² [zar'ika], -у́, ж. Вл. н.: мікротопонім – назва хутора і поля на території села Довге, яке розташоване на лівому березі Дністра: *Ора́ли на Зарі́ці. Возі́ли з Зарі́ки.*

ЗАРІКА́ТИСИ [zar'ikatıs'ı] дієсл., недок., **ЗАРЕКТИ́СИ** [zare'ktıs'ı] дієсл., док. Давати собі або комусь слово, обіцянку більше не робити чогось, не виконувати чогось, не підтримувати зв'язку з ким-небудь і т. ін. **■ не заріка́йси** – не варто давати собі або комусь обіцянок не робити чогось, бо життя може скластися так, що цю обіцянку доведеться порушити.

ЗА́РИСТ [zar'ist], **за́росту**, ч. Волосяний покрив на тілі, переважно на обличчі.

ЗАРІХТÓВУВАТИ [zar'ixtovuvati] дієсл., недок., **ЗАРІХТУВА́ТИ** [zar'ixtuvati] дієсл., док. Унаслідок необережності, недбалого ставлення до когось, створювати проблеми з чийось здоров'ям: (бабуся про дітей) *То шо? Грію́т цілу́ зіму, грію́т* [дітей. – Авт.], *а в маю́ заріхтува́ти?*

ЗАРІХТÓВУВАТИСИ [zar'ixtovuvatis'ı] дієсл., недок., **ЗАРІХТУВА́ТИСИ** [zar'ixtuvatis'ı] дієсл., док. Унаслідок необережності, недбалого ставлення до самого себе створювати собі проблеми з власним здоров'ям; необачно потрапляти в халепу: *Та ти ма́єш горь́чку! Ти так сі в теплі́ци ко́ло кап'у́сти заріхтува́ла.* (В індивідуальній саморобній теплиці гаряче, парно, і коли людина, навіть улітку, вийде з теплиці назовні та її обвіє вітер, вона може простудитися).

ЗАРІХТУВА́ТИСИ див. **ЗАРІХТÓВУВАТИСИ**.

ЗАРОБІ́ТКИ [zarob'itki], -ткі́в, мн. Заробітки: *Вона́ познайо́миласі з хлопце́м, почы́ла з ним ході́ти, а з́араз пої́хала з ним кудась: не то вчі́тисі, не то на заробі́тки. Не зна́ю, вона́ міні́ не ка́зала.*

ЗАРОБЛ'ЬІ́ТИ [zarobl'itı], **ЗАРОБЛ'Є́ТИ** [zarobl'e'tı] дієсл., недок., **ЗАРОБІ́ТИ** [zarob'ıtı] дієсл., док. **1.** Заробляти.

■ заробі́ти горóд – а) (весною) орати присадибну ділянку або земельну ділянку в полі і садити та сіяти всі сільськогосподарські культури; б) (влітку) виконувати всі необхідні роботи з догляду за сільськогосподарськими культурами: знищувати шкідників, підгортати картоплю, прополювати та сапати кукурудзу і т. ін.; в) (восени) завершувати всі сільськогосподарські роботи на присадибній ділянці або земельній ділянці в полі (збирати врожай та орати город для майбутніх весняних польових робіт). *Те саме, що за́порати горóд.*

ЗАРОЇТИ *див. ЗАРОЇЮВАТИ.*

ЗАРОЇТИСІ *див. ЗАРОЇЮВАТИСІ.*

ЗАРОСІТИ [заро'сити] *дієсл., док.* Ідучи по вкритій росою або мокрій від дощу траві, намочити тіло, взуття або одяг: *Я заросіла мѣшити.*

ЗАРОСІТИСІ [заро'ситис'і] *дієсл., док.* Ідучи по вкритій росою або мокрій від дощу траві, намочити тіло, взуття або одяг. *Див. ще РОСІТИСІ, ОБРОСІТИСІ.*

ЗАРОСТАТИ [зарос'тати] *дієсл., недок. ЗАРОСТІ [зарос'ті] *док. 1.* (про ділянку землі – вкриватися густою рослинністю, зарослями кущів, деревами та ін.) заростати: *Я ж неда́вно са́пала, а на городі вже знов всьо заросло бурі́нами.*
2. (про людину – вкриватися волосяним покривом на тілі, переважно на голові або обличчі) заростати: *Тобі вже підстри́гтисі треба: диві́сі, як ти зарі́с.* *Див. ще ПОЗАРОСТАТИ.**

ЗАРОСТІ *див. ЗАРОСТАТИ.*

ЗАРОЇЮВАТИ [заро'їювати] *дієсл., недок., ЗАРОЇТИ [заро'їіти] *док. перен.* (собі) формувати собі якусь настирливу ідею, мету. **■ зарої́ти собі в голові** – видумати, нафантазувати: *Вона́ зароїла собі в голові, що як він два ра́зи відві́в її з та́нців додо́му, то вже обов'язко́во з нив вжѐнісі.**

ЗАРОЇЮВАТИСІ [заро'їюватис'і] *дієсл., недок., ЗАРОЇТИСІ [заро'їітисі] *док.* (про яку-небудь настирливу ідею, мету) формуватися. **■ зароїюватисі (зарої́тисі) в голові (кому)** – видумуватися, нафантазовуватися.*

ЗАРПЛАТА [зарп'лата], *-и, ж.* (заробітна плата) зарплата. *Наз. відм. мн. зарп'лати, зарп'лату́:* а) – *Як ти не можеш мені гроші позичити? В тебе на подвіру пенсії́, зарплати́* [тобто: багато членів твоєї сім'ї одержують хтось пенсії, а хтось зарплати. – *Авт.*]. – *Та які пенсії́, зарплати́? Дві пѐнсії і дві зарп'лати;* б) *Зарп'латів нема́.*

ЗАРУБИТИ *див. ЗАРУБЛЮВАТИ.*

ЗАРУБЛЮВАТИ [зарубл'увати] *дієсл., недок., ЗАРУБИТИ [заруб'ити] *док.* Підгинати і пришивати підігнути́м край виробу з матерії.*

ЗАСІДЖУВАТИСІ [засиджуватис'і] *дієсл., недок., ЗАСІДІТИСІ [засидітис'і] *док., перен.* Довго перебувати в гостях: *Да́ли вам ві́тити і закусі́ти? Гоні́т додо́му, нема́ чо́го там засі́джуватисі́.**

ЗАСИНАТИ [заси'нати] *дієсл., недок., ЗАСНУТИ [зас'нути] *док.* Засинати.*

ЗАСИПАТИ [заси'пати] *дієсл., недок., ЗАСІПАТИ [засипати] *док.* Висипати в що-небудь сипку речовину: *Пи́сені́цю а́бо про́со заси́пают в ступі́р.**

ЗАСИРАТИ [заси'рати] *дієсл., недок., ЗАСРАТИ [зас'рати] *док. 1.* Відправляючи природну потребу, покривати певну площу екскрементами.
2. перен. Погано господарювати на певній земельній ділянці: *Він свій город засро́в, а лю́дим розповідáє, який то він великий газда́.**

ЗАСІБ [зас'іб], **за́собу**, *ч.* Засіб: *Ната́ля собі ко́лісь догоди́ла з міючими за́собами: міла ва́нну, закри́лася, так те́рла, що аж одѐржала алерг'ю.*

ЗАСКЛАДНО [заск'ладно] *присл.* Надто складно (для розуміння): *Та то йому́ заск'ладно, поясні́ йому́ та́к, на хло́пський розум.*

ЗАСКОРО́ДЖУВАТИ [заско'роджувати] *дієсл., недок. ЗАСКОРО́ДИТИ [заско'родити] *док.* Розрівнювати граблями свіжоскопану ділянку (напр., під грядки). *Див. ще СКОРО́ДИТИ.**

ЗАСКОРО́ДИТИ *див. ЗАСКОРО́ДЖУВАТИ.*

ЗАСЛАБНУТИ [заслабнути] дієсл., док. Захворіти: *Свиня їм заслабла, мусіли дорізати.*

ЗАСЛИНЕНИЙ [заслинений], -а, -е/-и, дієприкм. Заслинений.

ЗАСЛІНИТИСІ див. **ЗАСЛІНЮВАТИСІ**.

ЗАСЛІНЮВАТИСІ [заслин'уватис'і] дієсл., недок., **ЗАСЛІНИТИСІ** [засл'инитис'і] док. Вкриватися, вимазуватися слиною. Див. ще **СЛІНИТИСІ**.

ЗАСМЕРДІТИ [засме^р'д'іти], **ЗАСМИРДІТИ** [засми^р'д'іти] дієсл., док. (почати видавати неприємний запах) засмердіти. Див. ще **СМЕРДІТИ**.

ЗАСМЕРДЖУВАТИСІ [засмерджуватис'і] дієсл., недок., **ЗАСМЕРДІТИСІ** [засме^р'д'ітис'і], **ЗАСМИРДІТИСІ** [засми^р'д'ітис'і] дієсл., док. Починати видавати неприємний запах унаслідок пеування.

ЗАСМЕРДІТИСІ див. **ЗАСМЕРДЖУВАТИСІ**.

ЗАСМИРДІТИ див. **ЗАСМЕРДІТИ**.

ЗАСМИРДІТИСІ див. **ЗАСМЕРДЖУВАТИСІ**.

ЗАСНУТИ див. **ЗАСИНАТИ**.

ЗАСÓВУВАТИ [засовувати] дієсл., недок., **ЗАСУНУТИ** [засунути] док.

1. Засунути. **2.** перен. Подіти десь, покласти в якесь віддалене місце: *Засунула м кудісь рушнік, не мóжу знайти.*

ЗАСПА [заспа], -и, ж. Вл. н.: Назва поля, розташованого в сусідньому селі Довге.

ЗАСТАВАТИ [заставати] дієсл., недок., **ЗАСТАТИ** [застати] док. Заставати.

ЗАСТАВЛ'ІТИ¹ [заставл'іти], **ЗАСТАВЛ'ІТИ**¹ [заставл'іти] дієсл., недок., **ЗАСТАВІТИ**¹ [заставити] док. Змушувати кого-небудь щось робити: *Вони його жв'їлували, до роботи не заставл'їли.*

ЗАСТАВЛ'ІТИ² [заставл'іти], **ЗАСТАВЛ'ІТИ**² [заставл'іти] дієсл., недок., **ЗАСТАВІТИ**² [заставити] док. Закласти повністю всю площу певними предметами: (із розповіді жінки похилого віку, яка у 1934 році прийшла у с. Стриганці за невістку): *Моя свекруха була дуже скупá жінка. Ї все мені казала: як він'єш молоко, то з ним він'єш всьо – і сир, і сметану, і масло. Ї не дозволювала мені пити свіже молоко, а всю півницю заставл'їла молошн'їтами на квасне молоко.*

ЗАСТАТИ див. **ЗАСТАВАТИ**.

ЗАСТИВАТИ [застивати] дієсл., недок., **ЗАСТИТИ** [застити] док.

1. (про річ, предмет, речовину) холонуту, ставати холодним: *Подивісі, чи молоко [його перед тим кип'ятили і воно було гарячим – Авт.] вже застило.*

2. перен. Оціпеніти, завмерти (від несподіванки, переляку і т. ін.). **3.** Ставати на якийсь час непорушним, затаюватися. Див. ще **ЗАСТИГАТИ**, **ОБСТИВАТИ**.

ЗАСТИГНУТИ див. **ЗАСТИГАТИ**.

ЗАСТИНУТИ [застинуту] дієсл., док. **1.** Змерзнути. **2.** (про річ, предмет, речовину) захолонуту, охолонуту, стати холодним. Див. ще **ЗАСТИВАТИ**, **ЗАСТИГАТИ**, **СТІНУТИ**, **ПРОСТІНУТИ**.

ЗАСТИГАТИ [застигати] дієсл., недок., **ЗАСТИГНУТИ** [застигнути] дієсл., док. Те саме, що **ЗАСТИВАТИ**.

ЗАСТИТИ див. **ЗАСТИВАТИ**.

ЗАСТОРЦУВАТИ [засторцувати] дієсл., док. Поставити кого-, що-небудь вертикально, сторчма. Див. ще **ВІСТОРЦУВАТИ**, **ПРИСТОРЦУВАТИ**, **СТОРЦУВАТИ**.

ЗАСТРІЛИТИ [застр'їлити] дієсл., док. Застрелити.

ЗАСТРІЛИТИСІ [застр'їлитис'і] дієсл., док. Застрелитися.

ЗАСТРО́МЛЮВАТИ [заст¹ромл'увати] дієсл., недок., **ЗАСТРОМІ́ТИ** [застро¹мити] док. (у кого, у що) встромлювати щось гостре.

ЗАСТРО́МЛЮВАТИСІ [заст¹ромл'уватис'і] дієсл., недок., **ЗАСТРОМІ́ТИСІ** [застро¹митис'і] док. **1.** (про щось гостре) встромитися. **2.** образно, згруб. Піти, подітися в місце, невідоме мовцеві: – *А де Іван?* – *Та я не знаю, деє застромі́всі.*

ЗАСТУ́ДЖУВАТИСІ [заст¹уджуватис'і] дієсл., недок., **ЗАСТУДІ́ТИСІ** [засту¹дитис'і] док. Простуджуватися. Див. ще **ПРОСТУ́ДЖУВАТИСІ**.

ЗАСТУДІ́ТИ [засту¹дити] дієсл., док. Простудити: *Мій малий нахліповсі студéного пові́трі і застуді́в го́рло.* Див. ще **ПРОСТУДІ́ТИ**.

ЗАСТУДІ́ТИСІ див. **ЗАСТУ́ДЖУВАТИСІ**.

ЗАСТУПА́ТИ [засту¹пати] дієсл., недок., **ЗАСТУПІ́ТИ** [засту¹пити] док. Заступати. **■** заступáти (закладáти, залóжувати,) **вўхо (вўха)** (кому); *безос. заступáє (закладáє, залóжує) вўхо (вўха)* (кому) – а) він починає глухнути (тимчасово або постійно); він не чує; б) *перен.* він навмисне не хоче чути того, що йому говорять.

ЗАСУ́НУТИ див. **ЗАСО́ВУВАТИ**.

ЛІТЕРАТУРА

Осташ, Р. І. (2006). Із життя сучасних українських прізвиськ. 3. [У:] *Діалектологічні студії. 6: Лінгвістичний атлас – від створення до інтерпретації.* П. Гриценко, Н. Хобзей (ред.). Львів, с. 293–302.

Подано до редакції 12.09.2019 року

Прийнято до друку 10.10.2019 року